A°. 1827. N°. 24.

LEYDSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 23 FEBRUARIJ.

PROGRAMMA.
CERTAMINIS LITERARII
A
RECTORE ET SENATU ACADEMIAE
LUGDUNO-BATAVAE.
D. VIII. MENSIS FEBRUARII
A. MDCCCXXVII
INDICTI.

Rector et Senatus Academiae Lugduno-Batavae, ex Augustissimi Regis Edicto d. 2 Mensis Augusti A. MDCCCXV. N°. 14, omnes Academiarum Belgicarum Cives, et Athenaeorum alumnos in annum sequentem ad certamen Literarium invitant et evocant, et proposita a singulis Ordinibus Academicis quaestiones promulgari jubent.

ORDO DISCIPLINARUM MATHEMATICARUM ET PHYSICARUM sequentes proponit Quaestiones:

E MATHESI.

Tuborum opticorum exponatur Theoria Mathematica.

E PHYSICA.

Explicetur breviter Theoria corporum fluido *liquido* innatantium; et speciatim illius fiat applicatio ad naves onerandas, ita quidem, ut in aquâ maximè stabilem situm vel aequilibrium servent.

Ex ASTRONOMIA.

Quum observationum Astronomicarum fundamentum in accuratâ temporis notitiâ maximè sit positum, quaeritur; ut praecipuae methodi, quibus tempus exactè definiatur, perspicuè explicentur, et aptis exemplis, in primis verò observationibus, ab ipsis commentationum auctoribus institutis, illustrentur?

E CHEMIA.

Exponatur et illustretur experimentis, quisnam sit electricitatis in mixtione corporum mutandâ effectus, quatenusque ex eo affinitates sive attractiones chemicae possint intelligi et explicari.

E RE HERBARIA ET OECONOMIA RURALI.

Plantae alicujus, quae ad vitae usum coli solet, exponatur Historia Naturalis, ejusdemque Anatomie, Physiologia, Analysis Chemica, Cultura et Usus.

Quaestiones, quas ponit ORDO PHILOSOPHIAE ET LITERARUM HUMANIORUM.

I. Locus de *Animi Naturâ* ita explicatur, ut primum concinnè exponantur, ac dijudicentur praecipua argumenta, quibus summi veteris, et recentioris aevi Philosophi in utramque partem disputarunt, de animi naturâ corporeâ aut incorporeâ: — deinde ostendatur, quare demonstratione Mathematicâ certi quid hâc in re effici nequeat, sed ex rationis auctoritate, ejusque tanquam fide nixum (vulgo *veritatem fidei* appellant) hoc tenendum sit, hominis animum esse naturam a corpore secretam, simplicem, et esse personam.

II. Describatur PLATONIS Dialogus *Gorgiae* nomine inscriptus; ejusque sermonis cum locus, tempus, personarumque res et ingenium illustrentur: tum praecipua opera conferatur, ad universum disputationis consilium et argumentum explicandum, ejusque tam vicissitudinis, quam sententias, et ad reliqua persequenda, quae ornandi caussâ interponuntur.

ORDO MEDICORUM hanc proponit Quaestionem:

Quaenam sanior est *Humorum Pathologia*, nostris temporibus admittenda?

ORDO JURE CONSULTORUM hanc proponit Quaestionem:

Quid Iure Criminali cum philosophico tum hodierno Belgico praecipitur de puniendis factis lege civitatis poenali vetitis, sed extra territorium ejus admissis?

ORDO THEOLOGORUM hanc proponit Quaestionem:

E JOANNIS CHRYSOSTOMI Opere *de Sacerdotio*, et AUGUSTINI cum *de doctrina Christiana* Libro quarto, tum *de catechisandis rudibus* Libello, nec non ex AMBROSII *de officiis ministrorum Ecclesiae* Libris, conquirantur et justo ordine disponantur praecepta, quae, in sacro administrando munere, etiamnunc in usum suum convertere possint doctrinae Christianae interpretes.

Commentationes, Latina tantum oratione conficiendae, et aliâ, quam auctorum manu describendae, ante diem I Novembris hujus anni mittuntor ad Virum Clarissimum LUCAM SURINGAR, Academiae Actuarium, ita ut nullis ab Academiae parte faciendis expensis detur locus. Lemmate autem omnes incribendae, iisque adjungendae sunt Schedulae obsignatae, Auctorum nomina et pronomina integris Literis continentes, eodemque exteriore parte lemmate insignitae.

Universa vero concertationis ineundae, et dijudicandae ratio cognosci potest ex Edicto Regio, supra dicto, Art. 205—213.

TURKYE.

KONSTANTINOPOLEN den 12 Januarij. Op het laatst der voorgaande maand heeft men de telling begonnen van alle Musulmannen, van het mannelijk geslacht, zonder onderscheid van jaren, en men gaat daar mede nog voort. Dit geschiedt niet alleen om alle onbekende en ledigloopers zonder beroep uit de hoofdstad te verwijderen, maar vrij meer nog om eene wezenlijke militaire conscriptie daar te stellen. Men kan het opmaken uit het antwoord, door den Sultan op de klagten gegeven, die hem de hoofden van onderscheidene beroepen deden, dat zij, door de afwezigheid van eene groote menigte personen uit de hoofdstad, zich geen genoegzaam aantal werklieden en leerlingen verschaffen konden: „alle Musulmannen, zeide Z. H., waren door de wet geroepen om de wapenen te dragen ter verdediging van den Godsdienst en het Vaderland; men kan tot werklieden Rajas nemen, die in den krijgsdienst niet geoefend worden."

De wapenoefeningen zijn nimmer zoo wakker voortgezet. De Sultan geeft het voorbeeld aan zijne Generaals; de troepen van zijn huis, bestaande uit alles wat in het Serail de wapenen dragen kan, wedijveren met die van den Seraskier en de zee-soldaten van den Kapitan-Pacha. Men heeft een korps ligte kavallerie beginnen te vormen, en men maakt de inrigtingen voor een korps muzikanten en fabrijken van nieuwe wapenen. Alles bewijst, dat het Turksche Gouvernement diep overtuigd is van de meerderheid die het algemeen militair stelsel van Europa oplevert.

De korpsen reguliere troepen nemen ook in de Provincien toe. De meeste der groote steden van Klein-Azien, als Broussa, Bonia, Smirna en Erzeroum, hebben elk korpsen van 12 tot 15 duizend man tot regementen op dezelfde wijze uitgerust en gewapend. Van eenen anderen kant komen er gestadig rekruten in de hoofdstad aan.

De bovenmatige onkosten, die deze nieuwe inrigtingen veroorzaken, geven aanleiding tot eene menigte ontwerpen van belastingen, waarover de Divan sedert eenigen tijd raadpleegt.

FRANKRYK.

PARYS den 16 Februarij. In de Kamer der Gedeputeerden van heden zijn de discussien over het ontwerp van wet op de drukpers voortgezet.

De Heer Labbey de Pompieres eindigt eene redevoering tegen het ontwerp, en vraagt, dat men de Ministers in staat van beschuldiging stelle. Ik beschuldig hen, zegt hij, van verraad, omdat zij, elk jaar van hun ministerie, een blad van het Charter verscheurd hebben.

De Heer Humbert de Sesmaisons zegt, dat niemand beter dan een Gedeputeerde van Bretagne van zijne verknochtheid aan de vrijheden van zijn land spreken kan. In zijne provincie had men ze te voren alle; maar de omwenteling, die de geheele wereld moest vrij maken, had ze hun slechts allen ontnomen. Een Bretagner, herhaalde hij, kon niet beschuldigd worden van de publieke vrijheden te willen schaden, maar hij beschouwde de losbandigheid der drukpers, als de grootste der onheilen.

In overtuiging, dat niet een Gedeputeerde, de hand op zijn geweten, zich zoude kunnen weerhouden van de gevaren der drukpers te erkennen, stemde hij voor het ontwerp van wet.

De Heer de Berthier besluit, dat de wet, zoo als het ministerie die aangeboden heeft, onaannemelijk is; de commissie heeft ze dus beoordeeld, en amendementen voorgesteld, om er de fouten van te verbeteren; de sprekers zelve, die ze hebben zoeken te verbeteren, hebben het niet ontveinsd. Wanneer ik zie, dat de verdedigers der wet, dat de makers der wet, verpligt zijn hare gebreken te erkennen, roepen zij ons zelve op om ze terug te stooten, en ik stem voor de verwerping.

De Heer Grootzegelbewaarder beklimt het spreekgestoelte, en doet eene lange redevoering, tegen zijne gewoonte ten papiere gebragt.

Na eene rhetorische inleiding bepaalt Zijne Excell. zich aldus:

„Alle wet moet aan eenige benoodigdheden der maatschappij voldoen, alle wet grondt zich op eenige beginselen. Eene noodzakelijke wet kan misschien slecht gemaakt zijn, eene wel gemaakte wet kan niet noodzakelijk zijn; maar indien de wet niet noodzakelijk is, ligt de volken aan de regelmatigheid of onregelmatigheid van hare beschikkingen niet gelegen; de noodzakelijkheid der wet is dus in alle beraadslagen van deze soort de eerste en gewigtigste vraag, die men op te lossen heeft.

„In deze wijze zal ik een voordeel vinden, waarop ik natuurlijk veel prijs moet stellen; want daar ik, wat men er van moge zeggen, nimmer opgehouden heb, van het met uwe commissie eens te zijn omtrent de grondbeginselen der wet, (wij verschillen met haar niet, dan in een gering getal punten, die nog misschien minder het wezen der zaken, dan de formen der toepassing, betreffen,) zal ik zeker zijn, dat de wet thans veel ondersteuners hebben moet. Was eene wet op de

(*Het vervolg op een kant van deze bladz.*)

drukpers noodzakelijk? Ja! ja! ongetwijfelt, indien de aanvragen der best onderrigtste mannen het getuigden, indien de zwakheid der thans bestaande wetten het aantoonde, indien de staat van het land en de klaarblijkelijkste daadzaken het bewijs voltooiden en buiten tegenspraak stelden."

Hier nu vraagt de spreker, wat er de deftigste, de verlichtstemannen, die, welke het meeste belang bij het handhaven der orde hadden, van dachten; wat de hoofden der huisgezinnen, de voornaamste inwoners der provincien, die zoo aanzienlijke en eerbiedverwekkende mannen, wier getuigenis men even bezwaarlijk kan wegslepe als verwerpen? en wendt zich met deze vraag tot die gedeputeerden zelve, die haar beantwoorden zouden met de herinnering aan de opmerkelijke akte, waarbij zij, de uitdrukking van hunne hoop en van hun leedwezen uitboezemende, vraagden „dat de openbare vrijheden tegen hare eigene buitensporigheden mogten beveiligd worden door het beteugelen van die toomelooze losbandigheid, welke noch de heiligste noch de meest gewijde zaken eerbiedigende, elken dag haar verderfelijk gift verspreidde, en de geloofpunten en instellingen, in hare bronnen poogde te vervalschen."

Hij beroept zich verder op de klagten der Algemeene Departementale Raden (die de rapporteur der commissie beter dan iemand anders kon waarderen) tegen de onberekenbare onheilen, welke de losbandigheid der drukpers, en vooral de menigte kleine lasterschriften onder den naam van *biographien* bekend, overal verwekt hadden. — De onregtvaardige vermoedens en onregtvaardigheid zijner tegensprekers zouden niet beletten, dat eene daakzaak door de Algemeene Departementale Raden getuigd, als boven tegenspraak bewezen gehouden wordt.

Hij vraagt het eindelijk aan de Magistraatspersonen zelve, en (zegt de redenaar) zij zullen antwoorden: De vrijheid der drukpers is noodzakelijk, maar de losbandigheid is ondragelijk; zij maakt met elken dag nieuwe vorderingen; zij bederft alles. —

Die Magistraatspersonen (zegt de spreker) zijn niet zoo als gisteren een redenaar, die mijn vriend was, dezelve afschilderden; — Zij raadplegen noch met het geschreeuw van eene dwaze meenigte, noch met de veinzerij, die hen vleit; wanneer het oogenblik komt om een oordeel uit te brengen, scheppen zij uit de wet alleen het onveranderlijke rigtsnoer van hunne gevoelens en van hun geweten, en die wet herhaalt hun: *Vanae voces populi.*

„Dit zij genoeg (vervolgt de spreker) wat het getuigenis betreft. Gaan wij thans tot de wet over." Hij vergenoegt zich met eenige voorbeelden aan te voeren. Hoe en wanneer wordt een schotschrift vervolgd? tien, twintig, misschien dertig dagen na de uitgaaf. Men vervolgt, haalt aan, en veroordeeld, maar waartoe? en wanneer? Terwijl men een twintigtal exemplaren vindt, zijn de anderen in de verte in vrijen omloop en verspreidt zich de laster. Men heeft nogtans al gedaan, wat de wet veroorloofde.

Omtrent de periodieke en zich opvolgende schotschriften, blijkt de ongenoegzaamheid der wet nog duidelijker. In plaats van den wezenlijken bewerker van den laster, vind gij slechts eenen naam-leener.

De bestaande wetgeving is dus gebrekkig, ten minste

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

oneenigheid tusschen den getrouwen gesticht, alle gevoelens, alle driften in beweging gebragt. Er bleef u nog over om eene soort van botsing tusschen de twee groote Staatsligchamen, de steun en de sterkte der troon, te brengen. Gij hebt het gedaan, pas op, dat gij niet weldra in Frankrijk zijt, hetgeen gij vóór eenige dagen in Oostenrijk waart, alleen. — Na den toestand, waarin men ons gebragt heeft, moet het Ministerie of van stelsel veranderen, of zich verwijderen, of een buitengemeene maatregel (*coup p'état*) moet eene denkbeeldige meerderheid aan de Kamer der Pairs er dgeven, of de Kamer der Gedeputeerden ontbonden worden. — Indien de maatregel (*coup d'état*) plaats heeft, worden onze dierbaarste belangen noodwendig gekwetst. Onbindt men de Kamer der Gedeputeerden, zoo zullen er anderen komen, geen goed Gedeputeerde vreest dien maatregel. Indien het Ministerie zich verwijdert, zal men het zegenen.

„ Indien het grootelijks en opregt van stelsel verandert, indien het op den nationalen weg terug keert, zullen alle goede Franschen tot hetzelve terug keeren. Dat de Ministers kiezen; maar een ongelukkig noodlot vervolgt hen. Zij zullen kwalijk kiezen. Moge God en de Koning Frankrijk redden!

De Heer Bolangey spreekt nog voor de wet; de zitting wordt tot morgen geadjourneerd.

— *den 17 Februarij.* Brieven van Madrid melden, dat de Portugeesche uitgewekenen, die, na Braga genomen te hebben, op Porto aanrukten, in allerijl tot op de grenzen van Gallicien terug geweken zijn, op het vernemen, dat de troepen van het Regentschap tegen hen in aantogt waren.

(Deze uitkomst wordt in de tijdingen uit Lissabon van den 7den, en uit Madrid van den 12den bevestigd.)

— In de Kamer der Pairs van heden is het ontwerp van wet ter alteratie van art. 1185 van het Burgerlijk Wetboek, om den staat, in de daarbij gestelden gevalle, anv het stellen van borgtaal te ontslaan, met 98 stemmen tegen 24 aangenomen.

De Grootzegelbewaarder bevindt zich alleen van de Ministers in de Kamer der Gedeputeerden. De deliberatien over het ontwerp van wet op de drukpers worden gesloten, en de zitting geadjourneerd tot Maandag, om de discussien over de artikelen te beginnen.

De correctionele Regtbank heeft het appel van den Heer Maubreuil verworpen.

Heden zijn de 5 pCts. 101 fr. 5 c.; de 3 pCts. 68 fr. 55 c. De Bank-Actien 1990.

ZEE-TIJDING.

Den Heer Berkhout Molenaar, Luit. der Marine, welke voor drie weken naar Z. M. schip WATERLOO was vertrokken, is, heden (19 Februarij) morgen bij Huisduinen aan wal terug gekomen. Z. E. Gestr. berigt, Zaturdag l. l. het schip het laatst gepraaid te hebben op de hoogte van Terschelling; doch kon alstoen wegens de hooge zee het boord niet bereiken. De bodem was digt en in den besten staat; met het noodtuig waarvan het schip voorzien was, zeilde het redelijk goed; ook waren de equipage en passagiers aan boord redelijk wel. Bij aldien de gelegenheid zulks toeliet, was het voornemens in Tessel binnen te komen.

Arrivementen: Te Lissabon G. B. Flik, van Amsterdam, te Bordeaux W. J. Kramer, van Rotterdam; de laatste in 7 dagen.

in vier hoofdpunten: 1°. de gelijktijdige erlegging (depot) en uitgaaf; 2°. de magt om de aanhaling van gevaarlijke schriften bijna onmogelijk te maken; 3°. de verdichting der verantwoordelijke schrijvers voor de dagbladen; 4°. de vastgestelde formen om de eerrooving te vervolgen.

Maar, vraagt de redenaar, indien de wet noodzakelijk was, moest men ze daarom terug werkend maken, de bestaande overeenkomsten doen verbreken enz. en gaat voorloopig over ter verdeediging van de bijzondere beschikkingen der wet.

Omtrent de geopperde verantwoordelijkheid der drukkers, haalt Zijne Exc. eene plaats aan van den nooit genoeg geprezenen Malesherbes, wanneer hij, in 1789, sprak over de noodzakelijkheid, om een middel te vinden, ten einde de lasterende schotschrijvers te ontdekken en te straffen, en houdt verder de aandacht der Kamer bezig met de voorlezing van eene reeks van plaatsen, in welke, onder anderen, de Heer Constant zelf, op de treffendste wijze de ondragelijke last afschildert van de zoogenoemde pennen-dwingelandij, wanneer, trouwens, het uitschot der schrijvers van eenen vuilen zwadderpoel, als van eenen schrikverwekkenden troon, giftig hun venijn spuwt op al wat eerlijk het hoofd verheft.

Zijne Exc. retorqueert verder de wijze waarop die Heer het ter tafel gebragte ontwerp van wet bestreden heeft, door, namelijk, zichzelven de vraag op te lossen, hoe hij handelen zoude, bijaldien hij alle redelijk gebruik van de vrijheid der drukpers zoude willen vernietigen; en, vraagt Zijne Exc. zichzelven, op zijne beurt, wat hij doen zoude, indien hij besloten hadde om nieuwe ontroeringen in zijn land voor te bereiden en ongevoelig te doen ontstaan; en hangt dienvolgens een tafereel op van de schuinschstreeksche aanvallen tegen troon en altaar, welke het ministerie, de oppositie, die zij als factie beschouwt, ten laste legt, en in welker zamenvlechting de oppositie, die zich voorstaat de tolk van het openbaar gevoelen te zijn, de grondstoffe vindt voor hare klagten over de gekronkelde, duister onbestemde inductien van het Jesuitismus, aan welke zij vermeent, dat de Ministers nageven.

Z. Exc. besluit, dat er buiten twijfel vrijheid moet wezen, ja zelfs veel vrijheid; dat het geluk van Frankrijk, de roem, het geluk zelfs van den Koning er aan gelegen is. Maar dat men die noodzakelijke vrijheid niet vermengen moet met de losbandigheid, welke zich versiert met eenen naam die haar niet toekomt, en dien zij bezwalkt; en dat men, dus, om beter zijne pligten te vervullen, eene wet vraagt tegen de buitensporigheden der drukpers.

De Heer Hyde de Nouville beklimt het spreekgestoelte, niet om in het bijzonder uit te weiden over het ontwerp op de drukpers (waar omtrent alles gezegt was); maar om er eenige nuttige waarheden van te doen hooren, „ Frankrijk dorst naar waarheid."

De oude Koningsgezinde onderzoekt, of inderdaad de zedelijke toestand van het tegenwoordig Frankrijk zoodanig is, als men dien afschildert.

„ Het tegenwoordig Frankrijk, zegt hij, heeft in het bloed, de misslagen, de dwalingen, de buitensporigheden van de laatste eeuw geboet, en veelligt ook de afdwalingen van eenigen harer beschuldigers. Het tegenwoordig Frankrijk heeft in het bloed geboet, deondeugden, het zedenbederf van het Regentschap, de valsche wijsbegeerte van de regering van Lodewyk XV., de schandelijke ongodsdienstigheid, die, onder den goeden, deugdzamen Lodewyk XVI., het verloren gaan van alle zeden voltooide. Hetgeen de Grootzegelbewaarder zoo even gemeld heeft van den edelen en ongelukkigen Malesherbes bevestigt mijn gezegden. Het tegenwoordig Frankrijk, verdwaald geweest door de wijsbegeerte, ten gronde gerigt door de schrik, vernederd door de slavernij, losgekocht door den roem, herboren door de Restauratie, is beter dan het voormalig Frankrijk.

„ Er zoude bijna eene soort van moed behooren, om zich thans ongodsdienstig te betoonen. Het *philosophismus* is uit de mode geraakt, en indien de godsdienst te verflaauwen schijnt in hare overwinningen, is het omdat maar al te dikwijls de valsche godsvrucht en de huichelarij zich tusschen God en den mensch hebben willen stellen.

De spreker neemt Frankrijk voor zoo als men het afschildert. — „ Er heerscht dan eene gevaarlijke, eene besmettelijke ziekte in den Staat!"

Hij klimt tot de oorzaken op: wie zoude, zegt hij, gedacht hebben, dat men, na al de weldaden, door de legitimiteit verkregen, zich in Frankrijk nog ernstig zoude behoeven bezig te houden met nietswaardige schotschriften, *Congregatien*, *Pietisten*, *Ligoristen*, ja zelfs *Jesuiten*; indien geschriften, schuinschstreeksche redevoeringen, roekelooze verhandelingen niet de schrik onder alle klassen der zamenleving gebragt hadden. — Men moet het openbaar gevoelen herstellen, of voldoen, en al zoude hij voor een drijver van nieuwigheden doorgaan, hij een oud voorvechter der oude leerstellingen, altoos zoude hij de uitvoerders der magt, die het te veel schijnen te vergeten, durven toeroepen, dat inderdaad het openbaar gevoelen de Koninginne der wereld is. — Er heerschte eene algemeene ongerustheid. De zeer groote meerderheid was wijs, doorzigtig, maar men moest het zeggen, achterdochtig. Er was een zeker iets, dat zich van alle kanten duister ontwaren deed en bedreigde. — Zoude het carbonarismus, radicalismus enz., slechts ijdele schrikbeelden zijn, en het absolutissimus, van eene andere zijde, niets doen duchten? — Men vleit de Koningen en de volken aan. „ Oude Koningsgezinden, zegt de spreker, vereenigt u met mij, roept de Souvereinen toe, dat zij hunne grootste vijanden zijn, die in de negentiende eeuw de vrijheden der volken onderdrukken willen."

„ Ministers van Karel X, eindigt de spreker, gij zijt Koningsgezinden; gij wilt de Monarchie niet doen verloren gaan. — Gij hebt ongerustheid in alle harten,

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

*** *De Kommissie van Landbouw* in ZUID-HOLLAND, maakt hiermede, ter voldoening aan Zijner Majesteits Besluit van 10 April 1822 N°. 12, aan alle Eigenaars of Houders van SPRING-HENGSTEN, boven de twee jaren oud, bekend, dat de Keuring der *Spring-Hengsten* dit jaar zal gehouden worden:

Te *Dirksland* op Woensdag den 7 Maart		des voormiddags ten tien uren.
Te *Brielle* op Donderdag den 8 Maart		
Te *Voorschoten* op Woensdag den 14 Maart		
Te *Gorinchem* op Vrijdag den 16 Maart		

Zullende de Premie-Keur plaats hebben te *Rotterdam* op Woensdag den 28 Maart 1827, ten twaalf uren.

s' Gravenhage den 19 Februarij 1827.

Uit naam der Kommissie voornt.,

JOAN QUARLES VAN UFFORD, *Secretaris.*

135ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

ZESDE KLASSE.

53ste	Lijst, N°. 6598,	een prijs van *f* 1000, en 23529, *f* 1250.
54ste	„ „	2877; 23472; 32601; 18841, en 18520, ieder *f* 1000.
55ste	„ „	30597, *f* 1000.
56ste	„	Geene.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Onder directie van J. H. HOEDT en W. A. BINGLEY.

Maandag den 26 Februarij 1827,

DE KRUISVAARDERS, *Tooneelspel*, in vijf Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*; versierd met deszelfs Decoratien, Costumes en verder groot Spectakel. Na hetzelve: DE SCHIPBREUK, OF DE ERFGENAMEN, *Blijspel*, naar het Fransch.

*** Heden overleed in den ouderdom van bijna 9 maanden, het eenig geliefd Kind van JOHAN WILLEM MARTYN BARON COLLOT D'ESCURY en VROUWE ISABELLA MARIE ANTOINETTE BARONNESSE VAN MASSOW.

LEYDEN den 17 Februarij 1827.

*** *De Rentmeester van* RIJNLAND, zal op Woensdag den 7 Maart 1827, op den Huize *Zwanenburg*, te Halfwegen den Spaarndammer Dijk, betaling doen van al de gemaakte Aard- en Dijkwerken, bestede Materialen enz.; die zoodanige Penningen te goed hebben; alsmede alle die Land- en Dijkhuren, mitsgaders Recognitien enz., aan het Land van Rijnland schuldig zijn, komen, zonder eenig verzuim, ten dage en plaatse voornt., des morgens ten negen uren.

*** Het algemeen *Kantoor van Administratie te Amsterdam*, onder directie van STADNITSKI EN VAN HEUKELOM (C. S.), adverteerd: dat de COUPONS, van door hetzelve uitgegevene Certificaten van *Russische Fondsen*, verschenen 1/13 Januarij 1827, van heden af, zullen worden betaald ten Kantore van de *Ontvang-* en *Betaalkas*, als: Van de 6 pCt. in Assignaten, groot Rs. 30, met *f* 14. 63 cts., veertien guldens drie en zestig cents.

Idem 6 pCt. in Zilver, groot Rs. 15, met *f* 27. 25 cts., zeven en twintig gulden en vijf en twintig cents.

*** Alle de geene, welke iets mogten te vorderen hebben van, ofte verschuldigd zijn aan Mejufvr. LOUISA VAN COMMENÉE, laatst Weduwe van JACOBUS JONGBLOED, den 11 Februarij 1827 te Leyden overleden, worden verzocht daarvan aangifte of betaling te doen aan WM. VAN DILLEN, Mr. *Timmerman*, op de Langebrug, te Leyden voornoemd, vóór den 15 April eerstkomende; zullende na dien tijd geene schuldvorderingen meer worden aangenomen.

*** *Aan de Vrienden der fraaije* KUNSTEN, *de schoone* NATUUR *nabootsende.*

De strengheid van het jaargetijde, een groot aantal lieden volstrekt belet hebbende om de Wasse BEELDENSTUKKEN te bezigtigen, heeft de *Kunstenares* besloten, nog tot *Dingsdag* den 27 aanstaande alhier te vertoeven, alvorens zich naar *Arnhem* te begeven. De prijs is niet meer dan twintig centen voor de eerste Galerij, en 10 centen voor de tweede, half geld voor Kinderen beneden de acht jaren. Te bezigtigen van 10 ure des morgens tot 10 ure des avonds, op de Apothekars Dijk te Leyden.

NB. Het schoone ANATOMISCH BEELD is insgelijks voor twintig centen, de persoon te zien.

*** UIT DE HAND TE KOOP, een wel doortimmerd HUIS EN ERVE, waarin de *Broodbakkerij* sedert verscheidene jaren is geëxerceerd en met de *Koekebakkers Affaire* wordt gecontinueerd; staande op een goeden stand binnen de Stad Leyden. Te bevragen bij H. VAN DER MARK, *Verwer en Glazenmaker*, in de Lokhorststraat, te Leyden voornoemd.

*** J. ALTHEER, Boekverkooper te *Utrecht*, zal op *Maandag* den 5 Maart 1827, en *zes volgende dagen* verkoopen: Eene groote en uitmuntende Verzameling van zeer wel geconditioneerde *Hebreeuwsche*, *Grieksche*, *Latijnsche*, *Fransche*, *Engelsche*, *Hoog-* en *Nederd.* Godgeleerde, Historische, Reisbeschrijvingen, Grieksche en Latijnsche Classieke Auteurs, Gedichten, Wis-, Natuur- en Taalkundige, Romans- en andere BOEKEN, waaronder zeer vele groote en kostbare Werken; zeer fraaije PRENTEN in lijsten met glas, losse Prenten, MUZIJK, MEDAILLES, twee VIOLEN, eenige RARITEITEN. En een Herbarius Vivus, van meer dan 3000 Planten, in 34 Portefeuilles; waarvan de Catalogus alomme verzonden en bij bovengemelden voor 10 cents te bekomen is. — Ook is bij denzelven gedrukt: *L'Hospice de la Vallée des Vaudois-Piémontais* pièce de vers, par L. F. VERENET, 8°.: à 20 cents, en is mede te bekomen te *Amsterdam* bij G. DU FOUR EN COMP. en verder in de voornaamste Steden des Rijks.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.